

สุรัฐ อ่อนละมูล 2549: ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องการทำให้ไม้กวาดไยมะพร้าว ปรินญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
(เทคโนโลยีการศึกษา) สาขาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา
ประธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์สุรัชย์ ประเสริฐสรวย, ค.ม. 127 หน้า
ISBN 974-16-1994-4

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การทำ
ไม้กวาดไยมะพร้าวที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์
ช่วยสอน เรื่อง การทำไม้กวาดไยมะพร้าว

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบง่ายโดย
วิธีการจับสลากห้องเรียนให้ได้จำนวน 1 ห้องเรียนจากทั้งหมด 3 ห้อง กลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัย
มีจำนวน 30 คน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สถิติที่ใช้ วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t – test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทำไม้กวาด
ไยมะพร้าวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางแม่หม้ายราษฎร์รังสฤษฎ์ ปรากฏว่า
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ 89.55/81.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่
กำหนด 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 โดยกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และ 3) กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อ
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในระดับมากที่สุด

ลายมือชื่อนิติสด

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

๒๒ / พ.ค. / ๒๕๔๙